

Plocka fram julsaker och dina tankar om tro

Så här mitt i adventstiden så slås jag ibland av att människor gärna visar att de är kristna. Man hänger stjärnor i fönstren och ställer fram ljusstakar. Granar lindas i ljusslingor och juldekorationerna tas fram ur förråden. Det man gömmer undan resten av året plockas fram när den största av våra kristna högtider nalkas. I det som ibland kallas ”världens mest sekulariserade land” tycks det vara viktigt att visa att vi är kristna.

Ordet advent har av språkforskarna fått en delvis förändrad betydelse. Tidigare menade man att det betydde ankomst, väntan på den som ska komma. Nu lutar man åt att det snarare betyder närvaro. För mig får förstås den här förändringen stor betydelse även i fråga om hur jag tolkar tiden innan jul. Istället för att vänta och längta efter den som ska komma så får jag förstå att han redan är närvarande.

Han är redan närvarande. Han finns här om jag bara vill plocka fram honom, precis som jag plockar fram den där juldekorationen ur förrådet. För mig är inte Gud något som jag plockar fram vid behov. Gud är ständigt närvarande men ibland glömmar jag det och behöver en påminnelse. Just så fungerar adventstiden på ett väldigt tydligt sätt men så är det egentligen varje söndag eller varje dag för den delen. Jag behöver påminnelser.

I den undanstopgade privatreligiösa verkligheten som tycks allt vanligare kan det bli så här; Vi plockar fram kristna symboler en gång om året och stoppar undan dem ett par veckor senare. Vi plockar fram Gud på söndagen men resten av veckan får Gud vila. Vi längtar efter något som ska komma men som egentligen alltid finns där om vi är beredda att släppa ut det ur vårt inre förråd. Den tro, religiositet eller andlighet som inte släpps ut och som inte får möta andra tycks stelna i sina former. Den tro som prövas, provoceras, diskuteras och bekräftas kan däremot utvecklas och stärkas.

Jag tror att det fungerar på samma sätt när det gäller vårt övriga liv. Det är i mötet med andra som vi blir ifrågasatta, provocerade, bekräftade, sedda och kan utvecklas. Stänger vi oss inne och kanske bara vill möta dem som har samma åsikter som vi själva så stelnar vi i våra föreställningar och odlar fördomar.

Ta chansen och besök en kyrka i jul eller under adventstiden. Ta chansen att prata om din tro och din religiositet så kanske du upptäcker att det inte alls är som du tror. Kanske din föreställning om hur kyrkans tro ser ut måste omprövas eller kanske upptäcker du att din egen tro bekräftas och stärks. Det är i delandet och i mötet det händer. Om det jobbiga händer att din föreställning spricker så kom ihåg att det är i sprickorna som ljuset sipprar in.

Låt oss plocka fram det där som vi tenderar att gömma i förrådet, oavsett om du kallar dig kristen, muslim, ateist, jude, buddhist eller något annat. Låt oss visa det för andra och låt oss få utveckla våra tankar tillsammans.

*Lars Frisk, teologistuderande IT-tekniker
Västanfors Västervåla församling*